

3. negyedév / 2026.07.05. - 2026.07.11.

02 / A keresztről szóló üzenet "Bolondság" vagy "aranyat ér"?

Minden értelmetlenség?

„Mert a keresztről szóló beszéd bolondság ugyan azoknak, akik elvesznek, de nekünk, akik üdvözülünk, Istennek ereje.” (1Korinthus 1:18 HUNB).

Milyen hatással van rád, ha ma valaki az Insta-sztorijában azt posztolja, hogy egy 2000 évvel ezelőtti kereszthalál mentette meg az életét?

A bibliai szöveg „bolondságnak” nevezi ezt az üzenetet. Miért tűnik ma sokak számára „bolondságnak” Jézus története?

Isten emberré lesz és meghal a kereszten – mi az, amit mai szemmel ebben logikátlannak és nehezen érthetőnek találsz?

Mennyire illik egyáltalán ez az üzenet egy olyan világba, amely mindent tudományosan akar megmagyarázni?

Mi az, amit általában nehezen értesz a Bibliában?

Hogyan kezeled ezt?

A logika nem elég

„Mivel tehát a világ a saját bölcsessége útján nem ismerte meg Istent a maga bölcsességében, tetszett Istennek, hogy az igehirdetés bolondsága által üdvözítse a hívőket.” (1Korinthus 1,21 HUNB)

Milyen dolgokat nem lehet pusztán logikával megérteni, hanem csak akkor, ha az ember elhiszi azokat?

Ez mennyire megy könnyen neked?

Milyen helyzeteket éltél már át, amikor a saját bölcsességed nem segített?

Hogyan kezelted ezt?

Mi segített?

Pál azt mondja, hogy Istent nem lehet pusztán gondolkodással vagy intelligenciával megtalálni. Szerinted igazságos Istentől, hogy így nem ismerhetjük meg Őt?

Vagy lehet, hogy ez éppen egyfajta igazságosság, mert így a magas IQ-val nem rendelkező emberek is – életkortól és társadalmi helyzetétől függetlenül – elérhetik Őt?

Hogyan tudsz Istennel kapcsolatba lépni?

Hogyan ismered fel, hogyan ismered meg Őt?

Mi segít ebben a legtöbbet?

Milyen szerepe van ebben a saját bölcsességednek, tudásodnak és gondolkodásodnak?

Bölcsesség a bolondságban

„...nekünk, akik üdvözülünk, Istennek ereje. [...] tetszett Istennek, hogy az igehirdetés bolondsága által üdvözítse a hívőket.” (1Korinthus 1,18.21 HUNB)

Milyen dolgok vannak az életedben, amelyeket nem lehet igazán megmagyarázni, és csak akkor érted meg őket, ha te magad kipróbálsz vagy átéled?

*A szöveg azt mondja, hogy aki hisz ebben, megtapasztalja Isten erejét. Vajon milyen érzés lehet ebben az összefüggésben „Isten ereje”?
Te hogyan tapasztaltad már ezt meg?*

*Isten meg akarja menteni mindazokat, akik hisznek az üzenetében. Szerinted ma mitől kellene az embereket leginkább „megmenteni”?
Ha a kereszt üzenete a „megmentés” egyik formája, hogyan nézhet ki ez a segítség a hétköznapiakban?*

Csodák és érvek

„És miközben a zsidók jelt kívánnak, a görögök pedig bölcsességet keresnek...”
(1Korinthus 1,22 HUNB)

*Mikor keresel csodákat? Milyen vágy vagy mélyebb hiány van emögött?
Pál itt kritizálja a zsidókat amiatt, hogy jeleket keresnek. Miért teszi ezt?
Szerinted mikor nem hasznos a csodák keresése?*

*„Bölcs érvek” – mennyire fontosak ezek számodra?
Mikor jó, ha vannak „bölcs érveink”? Mikor nem segítenek ezek mégsem? Te hogyan tapasztaltad meg ezt?*

*Ha ma valaki egy nagyon "durva" történetet mesélne neked – például Istenről vagy valami természetfeletről –, inkább kézzelfogható bizonyítékra lenne szükséged, vagy alapos, megalapozott magyarázatra? Melyik győzne meg jobban?
Általában melyik csoporthoz sorolnád magad inkább: a „Csodák” csapatához – megérzés, tapasztalat –, vagy az „Érvek” csapatához – gondolkodás, logika?
Hogyan hat ez az Istennel való kapcsolatra?*

Ha a hit nem a csodákról és nem is a bölcs érvekről szól, akkor szerinted miről?

Értéktelen és értékes

„és azokat választotta ki az Isten, akik a világ szemében nem előkelők, sőt lenézettek; és a semmiket, hogy semmikké tegye a valamiket; hogy egyetlen ember se dicsekedjék az Isten színe előtt.” (1Korinthus 1,28–29 HUNB)

Kik azok a környezetekben, akik „nem számítanak”, vagy akikkel lenézően bánnak? Milyen okai vannak ennek?

A szöveg azt mondja, hogy Isten éppen ezeket az embereket akarja magának. Ha ez igaz: kik állnának Isten „követőlistájának” élén?

Mit érzel, amikor erre gondolsz?

Mire helyeznek különösen nagy hangsúlyt azok az emberek, akikkel körülveszed magad? Mi történne, ha mindezek a dolgok hirtelen „semmivé” lennének? Mi maradna?

„Hogy egyetlen ember se dicsekedjék az Isten színe előtt.” – A szelfik és önmagunk mutogatásának világában ez a mondat teljes ellentétként hat. Milyen lenne egy olyan világ, ahol senkinek sem kell "szerepet játszania" és jó fényben feltüntetnie önmagát, mert Isten előtt amúgy is mindenki egyformán fontos – vagy éppen egyformán „nem fontos”? Képzeld el, hogy Isten azokat a dolgokat, amelyekre büszke vagy – a tehetségedet, sikereidet... –, „semminek” nevezné! Mit váltana ez ki belőled?

Felszabadító lenne számodra, mert megszűnne a teljesítménykényszer, vagy inkább sértésként élnéd meg?

Mit mutat ez meg neked?

Isten ereje és bölcsessége

„de maguknak az elhívottaknak, zsidóknak és görögöknek egyaránt, az Isten ereje és az Isten bölcsessége.” (1Korinthus 1,24 HUNB)

A szöveg azokról beszél, akik „elhívottak”. Szerinted kikre vonatkozik ez?

Isten „azt akarja, hogy minden ember üdvözljön, és eljusson az igazság megismerésére” (1Timóteus 2,4 HUNB).

Mit mond ez neked arról, hogy kiket hív el Isten?

Mit jelent az önképed számára, ha elképzeled, hogy nem véletlenül vagy itt, hanem „elhívott” vagy – függetlenül attól, ki vagy, mire vagy képes, és mid van?

Mi köze van a megfeszített Krisztusnak ahhoz az erőhöz és bölcsességhez, amelyet kapsz? Mit jelent ez számodra és az életedre nézve?

A szöveg szerint Isten erejét „megtapasztalod”. Ez nem elméleti tudás, hanem élmény. Ha Isten ma erőt adna neked, hogyan éreznéd ezt a hétköznapijaidban?

Hogyan tapasztalhatnád meg Isten bölcsességét a mindennapjaidban?